

regnes i Prisen, endvidere at ensartede Varepartier, der er indkøbt til forskellige Priser, og som hidtil kun kunde sælges til Gennemsnitspriser, efter at forudgaaende Tilladelse hertil var indhentet fra Priskontrolraadet, nu kan sælges til Gennemsnitspriser, uden at en saadan Tilladelse behøves. Det eneste, der udkræves, er, at den paagældende forretningsdrivende har saadanne Dokumentation liggende, at han til enhver Tid paa Forlangende fra Myndighedernes Side kan gøre Rede for, hvad det er, han har foretaget. Endelig skal nævnes, at der er optaget en Bestemmelse om, at Virksomheder, der foretager Rationaliseringer i Driften, skal være berettigede til at bortse fra den ved Rationaliseringen indvundne Besparelse, for saa vidt og i det Omfang denne Besparelse anvendes til Afskrivning af Rationaliseringsudgifterne.

I den ændrede Affattelse lyder § 8 saaledes:

„Urimelige Priser og Forretningsbetingelser er forbudt.

Ingen Varepris maa ansættes højere end, hvad der for vedkommende Vare svarer til virkelig medgaaede nødvendige Udgifter til Varens Indkøb, Fremstilling og Hjemtagelse samt Forhandling og Transport med Tillæg af en rimelig Nettoavance. Ved Fastsættelsen af Nettoavancen vil det yderligere være at iagttage, at den hverken procentvis eller absolut maa overstige den Nettoavance, der paa det Tidspunkt, da Lov Nr. 306 af 30. Maj 1940 traadte i Kraft, var sædvanlig inden for vedkommende Branche ved Salg af et tilsvarende Kvantum af vedkommende Vare. For Tjenester og Transportydelser gælder tilsvarende Bestemmelser. Priskontrolraadet kan, hvor Omstændighederne taler herfor, efter Forhandling med vedkommende Erhvervsorganisationer eller Brancheforeninger tillade, at Avancebegrænsningen sker gennem Fastsættelse af hertil sigtende Bruttoavancer.

Ved Ansættelse af en Vares Pris maa der ikke til Dækning af Generalomkostninger i den enkelte Vareenhedspris indregnes et større Beløb end under normale Forhold sædvanlig med et Tillæg svarende til den gennemsnitlige Pris-